

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 02-12-2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepolitik og Jura
Sagsbeh.: DEPFRE
Sagsnr.: 1610217
Dok. nr.: 226355

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 7. november 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 137 (Alm. del) til sundhedsministeren som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peder Hvelplund (EL).

Spørgsmål nr. 137:

”Vil ministeren oplyse, om lægekonsulenter er bundet af lægeløftet, og mener ministeren i bekræftende tilfælde, at det er i overensstemmelse med lægeløftet, når en kommunal lægekonsulent i sin vurdering af en sygemeldt henviser til ”mirakuløs helbredelse”, og at sygdomme hænger sammen med, at der er et økonomisk kompensationsystem, som det er beskrevet i artiklen ”Dom: Lægekonsulent æreskrænkede sygemeldte Nancy” bragt på i Avisen den 2. november 2016?

http://www.avisen.dk/koebenhavns-kommune-er-doemt-forat-kraenke-arkitekt_413730.aspx”

Svar:

Jeg kan ikke kommentere den konkrete sag.

Jeg kan derimod generelt oplyse, at lægeløftet alene har betydning for, hvorvidt en person, der har bestået en dansk lægevidenskabelig eksamen, kan meddeles autorisation. Det følger således af autorisationslovens § 27, stk. 1, 2. pkt., at den, der har bestået dansk lægevidenskabelig eksamen, over for et lægevidenskabeligt fakultet skal have aflagt lægeløftet, før autorisation kan meddeles. Lægeløftet medfører ikke andre retsvirkninger.

I forhold til lægers pligter kan jeg oplyse, at de læger, der arbejder som lægekonsulenter for myndigheder, i dén sammenhæng fungerer som administrative medarbejdere og ikke som sundhedspersoner.

Lægekonsulenter er ofte ansat af den pågældende myndighed som administrative medarbejdere med særlig sundhedsfaglig indsigt, hvorfor de sidestilles med andre medarbejdere i myndigheden, der har medvirket ved behandlingen og afgørelsen af en given sag. Kommunale lægekonsulenter arbejder således – ligesom de øvrige administrative medarbejdere, der har deltaget i sagsbehandlingen – under ansvar for deres arbejdsgiver, dvs. myndigheden.

Lægekonsulenter gør brug af deres lægefaglige kompetencer i tilknytning til funktioner, hvor den enkelte læge ikke anses for at udøve lægefaglig virksomhed i form af patientbehandling. Lægekonsulenter er derfor ikke bundet af kravet om omhu og samvittighedsfuldhed i autorisationslovens § 17.

Den omstændighed, at lægekonsulenter ikke har med patientbehandling at gøre, indebærer, at de ikke er omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn med sundhedspersoner efter sundhedsloven og autorisationsloven, idet tilsynet er rettet mod

sundhedspersoners, herunder lægers, sundhedsfaglige virksomhed. På samme måde kan lægekonsulenters dispositioner heller ikke påklages til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Lægekonsulenter er derimod – som del af den offentlige forvaltning – underlagt forvaltningslovens regler for saglighed og faglighed i deres virke. Den myndighed, der er arbejdsgiver for en lægekonsulent, har det ansættelsesretlige ansvar, hvis en lægekonsulent ikke overholder gældende ret.

Endelig er lægekonsulenter – i det omfang de udfærdiger erklæringer på baggrund af egen undersøgelse af borgeren – forpligtet til at udvise omhu og uhildethed efter autorisationslovens § 20, stk. 1, derved at vedkommende er objektiv og ikke lader sig påvirke af mod- eller velvilje overfor patienten.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Frederik Rechenback Enelund